

Bilag 2.**MINISTERIALFORENINGEN**

Bestyrelsen

Den 11. juni 1971.

Det er Ministerialforeningen bekendt, at folketingsmændene Jørgen Langkilde, Ib Thyregod og Niels Helveg Petersen i en henvendelse til folketingets præsidium og partiformændene har stillet forslag om forsøgsvis at indføre offentlige høringer som led i folketingets arbejde med lovforslag. Ifølge forslaget skal vedkommende folketingsudvalg efter at have foretaget en foreløbig behandling af lovforslaget kunne træffe beslutning om afholdelse af en sådan høring og om, hvilke sagkyndige der skal indkaldes.

Ministerialforeningen skal ikke udtale sig om, hvorvidt gennemførelse af offentlige høringer af den foreslåede art er et hensigtsmæssigt middel til at tilvejebringe det bedst mulige grundlag for den demokratiske beslutningsproces og til at skabe størst mulig interesse i offentligheden om folketingets arbejde. Som personaleorganisation skal foreningen derimod gennem denne henvendelse tillade sig at gøre opmærksom på de særlige problemer, der vil opstå, såfremt centraladministrationens embedsmænd, herunder de der har deltaget i udarbejdelsen af lovforslaget, indkaldes til sådanne høringer.

Det er et væsentligt træk ved den danske statsforvaltning, at den arbejder under regeringens politiske ansvar, og at den parlamentariske kontrol med statsadministrationen udøves af folketinget over for ministrene som de politisk ansvarlige ledere.

Det er en følge af denne ordening, at selv de højeste administrative poster kan besættes på grundlag af en vurdering af ansøgerens saglige kvalifikationer og ikke efter deres politiske tilhørsforhold.

Det forhold, at embedsmændene arbejder under vedkommende ministers instruktion og på hans politiske ansvar over for folketinget, træder særligt klart frem under det

lovforberedende arbejde i departementerne. Det er embedsmændenes opgave at fremskaffe det bedst mulige grundlag for den politiske beslutning om iværksættelse af et lovgivningsinitiativ. De må redegøre for de problemer, der ønskes løst, pege på de mulige løsninger, vurdere flere mulige løsninger over for hinanden og på dette grundlag fremkomme med en indstilling. Når den politiske beslutning er truffet af ministeren eller af regeringen, er det embedsmændenes opgave at gennemføre beslutningen.

Denne afgrænsning af embedsmændenes opgave i forbindelse med lovforberedelsen afspejles i deres forhold til folketinget under lovforslagets behandling i tinget. I det omfang, der deltager embedsmænd under samrådene med folketingsudvalget, fungerer de alene som ministerens rådgivere og udtaler sig kun efter hans bemyndigelse og på hans ansvar.

Som nævnt foran består embedsmændenes opgave forud for den politiske beslutning om fremsættelse af lovforslag i at indsamle de faktiske oplysninger, der er nødvendige som grundlag for beslutningen, at redegøre for de mulige løsninger, at vurdere disse og at udarbejde indstilling til ministeren. Det følger af sagens natur, at der i de sidstnævnte dele af opgaven indgår rets- og samfundspolitiske vurderinger, som i sidste instans foretages af ministeren eller regeringen. Det er Ministerialforeningens opfattelse, at sådanne politiske vurderinger ikke bør kunne gøres til genstand for en høring i folketinget af de pågældende embedsmænd. Imidlertid vil det i praksis være umuligt at undgå, at dette bliver tilfældet.

Med hensyn til oplysninger om faktiske forhold og forventede virkninger af forslaget skal man pege på, at disse oplysninger vil fremgå af bemærkningerne til lovforslaget. I det omfang, tinget måtte ønske supplerende